

Abstrakt

Období mezi léty 1864/1865–1870 představuje vrcholnou fázi sjednocení Německa, v níž Prusko dokázalo rázným postupem a dvěma rychlými válkami eliminovat své protivníky – Prusko a Rakousko. Cílem diplomové práce je na základě studia pramenů a relevantní literatury prezentovat a kriticky analyzovat pruskou zahraniční politiku. Autor se zaměřuje na zhodnocení faktorů, které ovlivňovaly rozhodnutí pruského ministerského předsedy, respektive představitelů evropských mocností, a klade si otázku, zda se Bismarck pouze přizpůsobil okolnostem neodvratně vedoucím k válce s Rakouskem, či zda je urychloval a přímo vytvářel, a soustředí se na vztahy s Francií, která se ze všech velmocí nejvíce stavěla na odpor německému sjednocení. Studie klade důraz na metody a postupy, jimiž Prusko dosáhlo toho, že se do jeho konfliktu s Vídní a Paříží nezapojila některá z evropských velmocí, a upozorňuje na úskalí výzkumu okolností vedoucích k vypuknutí prusko-francouzské války.

Klíčová slova

Prusko, velmoci, Německý spolek, sjednocení Německa, Rakouské císařství, Rakousko-Uhersko, zahraniční politika, prusko-rakouská válka, prusko-francouzská válka, Napoleon III.

Key words

Prussia, Great Powers, German Confederation, Unification of Germany, Empire of Austria, Austria-Hungary, foreign policy, Austro-Prussian War, Franco-Prussian War, Napoleon III